

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/213/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713211730
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3713211730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňa JUDr. Anna Kutišová v právnej veci navrhovateľky Q. H.J., nar. XX.X. XXXX, bytom N., V. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou AK Železničná 90/12, Považská Bystrica proti odporcovi X. H., nar. XX.X. XXXX, bytom N., V. XXXX/XX, právne zastúpenému JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou AK Železničná 90/12, Považská Bystrica v konaní o príspevok na výživu rozvedeného manžela takto

rozhodol:

Súd určuje odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke príspevok na jej výživu mesačne vo výške 70,- eur od 5.9.2013, ktorý príspevok je odporca p o v i n n ý poukazovať k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania 476,52 eur na účet JUDr. Dariny Kučerovej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet tun.súdu súdny poplatok 50,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že jej manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom tun.súdu dňa 14.8.2013. Deti narodené z manželstva, C., nar. XX.X.XXXX a X., nar. XX.X.XXXX, boli zverené do jej výchovy. Je na MD, poberá rodičovský príspevok 194,70 eur, pričom odporcov príjem je 850,- eur. Počas manželstva jej odporca platil výživné manželky vo výške 110,- eur. Uviedla, že pre správanie odporcu bola nútená presťahovať k svojim rodičom do I. a príjem, ktorý má, jej nepostačuje ani na najnutnejšie potreby. Hoci sa riadne stará o spoločné deti, nemá možnosť iného príjmu ako rodičovský príspevok. Napriek tomu, že sa s odporcom rozviedli, i po rozvode je odkázaná výživnou na neho, pričom predpokladala, že na výžive sa s odporcom dohodnú. K dohode však nedošlo, naopak, hoci odporca užíva celý spoločný majetok, neakceptoval jej žiadosť, že ona s deťmi by sa presťahovala do bytu, pričom odporca si ponechal všetky financie a z uvedeného dôvodu žiada, aby jej odporca prispieval na výživu vo výške 70,- eur mesačne.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, správy zamestnávateľa odporcu o jeho príjme, výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu sp. zn. 7C 101/2013 a ostatným dôkazným materiálom v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania boli manželia a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tun.súdu č.k. 11P 32/2013-38 zo dňa 17.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.8.2013, okrem úpravy styku s mal. deťmi. Uvedeným rozsudkom súd zároveň zveril obe maloleté deti do výchovy a starostlivosti matke.

Z uznesenia tun.súdu č.k. 7C 101/2013-12 zo dňa 5.6.2013 súd zistil, že účastníci konania, v tom čase ešte manželia, sa dohodli na tom, že odporca ako manžel navrhovateľky bude jej prispievať na výživu manželským výživným vo výške 110,- eur. Uvedená povinnosť trvala do právoplatnosti rozsudku o rozvode, t.j. do 14.8.2013.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi poukázala na to, že žije u svojich rodičov v ČR, pričom poberá len rodičovský príspevok zatiaľ bez prídavkov na deti, o ktoré požiadala, pretože tieto poberal odporca. Od odporcu má určené aj výživné vo výške 200,- eur na obe maloleté deti, ktoré jej odporca riadne platí.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že od augusta 2013 bolo rozhodnuté, že prídavky na deti má odňaté vo výške 46,20 eur a to od 1.8.2013, čo znamená, že týmto dňom bude mať nižší príjem z toho dôvodu, že mu nebude poskytovaný daňový bonus, ktorý mal 42,- eur. Potvrdil, že prídavky na deti neposielal navrhovateľke, ale z dôvodu, že až do júna 2013 bývali v spoločnej domácnosti. Zo svojho príjmu spláca spoločný úver vo výške 198,- eur, bytovému družstvu platí 137,- eur, inkaso 31,- eur, za MT 15,- eur, za internet 14,- eur. 2x do mesiaca si chodí po deti, ktoré si vozí motorovým vozidlom a mesačne tak na benzín z tohto titulu vynaloží 50,- eur. V letných mesiacoch mal deti každý druhý týždeň, staral sa o ne, čím taktiež zvýšené výdavky.

Práv. zástupkyňa odporcu vo svojej výpovedi poukázala na to, že ešte pred právoplatným rozhodnutím o rozvode medzi účastníkmi bol uzatvorený zmier, v ktorom v konaní sp.zn. 7C 101/2013 sa odporca zaviazal prispievať navrhovateľke manželské výživné vo výške 110,- eur mesačne. Predmetné výživné bolo určené od 1.6.2013, pričom odporca v mesiaci jún a júl poslal navrhovateľke výživné v stanovenej výške 110,- eur a 30.7.2013 poukázal výživné na mesiac august vo výške 90,- eur s tým, že v tom čase už boli účastníci rozvedení, nie však právoplatne. Právna zástupkyňa o uvedenom predložila do spisu aj fotokópiu poštových poukážok a medzinárodný platobný príkaz. Keďže rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 14.8.2013 je zrejme, že odporca zaplatil titulom manželského výživného viac, než mu bolo určené a z tohto dôvodu žiadal, aby suma zaplatená navyše bola započítaná oproti prípadnému nedoplatku na príspevku rozvedenej manželky, pokiaľ takýto nedoplatok vznikne. Právna zástupkyňa odporcu zdôraznila, že odporca spláca úver, ktorý je úverom spoločným, a pokiaľ navrhovateľka bude trvať na určení príspevku rozvedenej manželky, bude nútený taktiež požadovať náklady z titulu platenia úveru, ktorý po rozvode má splácať rovnako navrhovateľka, pričom tieto náklady sú vyššie, než by mohol byť prípadne určený príspevok na jej výživu. Pokiaľ navrhovateľka nebude trvať na podanom návrhu o určení príspevku na jej výživu, je ochotný sám a dobrovoľne poselať jej z tohto titulu 35,- eur.

Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že navrhovateľka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala 19.6.2013 a výdavky, na ktoré odporca poukazuje, boli preukazované už v konaní 7C 101/2013. Zdôraznila, že pokiaľ tiež poukazuje na to, že spláca úver, uvedené bude hodnotené v rámci vypořádania BSM.

Z potvrdenia zamestnávateľa odporcu súd zistil, že priemerný mesačný príjem odporcu je 841,12 eur.

Z potvrdenia ÚPSVaR Považská Bystrica zo dňa 23.9.2013 súd zistil, že rodičovský príspevok poberá navrhovateľka vo výške 199,60 eur.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania boli manželia, pričom ich manželstvo bolo rozvedené právoplatne dňom 14.8.2013. Odporca, pred tým ako došlo k rozvodu, na základe uzatvoreného zmieru prispieval navrhovateľke výživným manželky vo výške 110,- eur s tým, že 30.7.2013 poslal naposledy toto výživné krátené o 20,- eur, než bolo stanovené, teda vo výške 90,- eur. V plnej výške výživné platené 30.7.2013 ako výživné na mesiac august nezaplatil z dôvodu, že v tom čase už účastníci konania boli rozvedení a bol predpoklad správoplatnenia tohto rozsudku v priebehu augusta 2013.

Je nesporné, že navrhovateľka sa odsťahovala, čo nerozporoval ani odporca a od 19.6.2013 žije u svojich rodičov, pričom jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a od augusta 2013 bude poberať aj prídavky na deti, keďže od 1.8.2013 tieto boli odporcovi odňaté. Navrhovateľka má v starostlivosti 2 deti, na ktoré jej odporca prispieva výživným vo výške 200,- eur mesačne. Maloletá X. je nar. XX.X.XXXX, preto navrhovateľka je stále na MD. Je teda nesporné, že navrhovateľka sa stará o dieťa mladšie ako 3 roky, čím spĺňa predpoklady na stanovenie príspevku na jej výživu ako rozvedenej manželky. V dôsledku starostlivosti o deti sa nemôže v súčasnej dobe zamestnať a dosahovať tak príjem, aby si zabezpečila finančné prostriedky pre svoje živobytie.

Odporca je preukázateľne zamestnaný s priemerným mesačným príjmom 841,12 eur, z ktorého príjmu spláca, čo nerozporovala ani navrhovateľka, spoločný úver vo výške 198,- eur a z tohto príjmu platí aj náklady na svoje bývanie, inkaso, pretože zostal bývať v byte, ktorý manželia do odchodu navrhovateľky užívali spoločne. Z príjmu platí aj výživné na malol. deti 200,- €. Napriek nákladom, ktoré odporca preukázal, súd je toho názoru, že zo svojho príjmu je schopný platiť navrhovateľke príspevok vo výške 70,- eur, a to napriek jeho obrane, že po odňatí prídavkov na deti mu nebude poskytovaný k jeho mzde daňový bonus a de facto tým bude znížený jeho príjem. Súd tak rozhodol s poukazom na to, že až do rozvodu odporca bol schopný platiť navrhovateľke, ako svojej manželke, manželské výživné vo výške 110,- eur, pričom v tom čase poberal aj prídavky na deti, ktoré až do odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti žili s ním v spoločnej domácnosti a z tohto titulu mal aj daňový bonus. Súd pri rozhodovaní posúdil možnosti odporcu prispievať na výživu navrhovateľky ako rozvedenej manželky, a keďže suma žiadaného výživného zohľadňuje už skutočnosť, že po odňatí PnD a daňového bonusu poklesne o tieto položky jeho príjem, suma 70,- eur žiadaná navrhovateľkou sa z tohto dôvodu súdu javí ako primeraná a taká, ktorú bude schopný odporca platiť bez toho, aby bola ohrozená jeho výživa. Pokiaľ sa odporca bránil tým, že spláca úver, a to aj za navrhovateľku, súd konštatuje, že platby titulom úveru ako aj platby za byt a inkaso realizoval odporca aj v čase určovania manželského výživného, bol napriek tomu schopný poskytovať výživné manželke v tom čase vo výške 110,- eur. Otázka vzájomného vyrovnania z dôvodu, že odporca platí aj za navrhovateľku po rozvode spoločný úver, bude otázkou, ktorá bude môcť byť riešená v rámci vyporiadania BSM.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd je toho názoru, že možnosti a schopnosti odporcu sú také, že bude schopný platiť príspevok na výživu rozvedenej manželky s tým, že toto výživné je určované na dobu najviac 5 rokov, pokiaľ sa navrhovateľka nezamestná skôr.

Navrhovateľka bola v konaní úspešná, preto jej súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu jej trov konania, ktoré jej vznikli titulom právneho zastúpenia a to za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie vecí, podanie návrhu a zastupovanie na pojednávaní) a 151,03 eur, 3x RP á 7,81 eur, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 476,52 eur.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka bola v konaní úspešná, pričom podľa ustanov. § 4 ods.2, písm. e) z.č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov bola oslobodená od povinnosti platiť súdny poplatok, súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporcovi, a to podľa ust. § 2 ods. 2 cit. zákona, a to podľa položky 8, písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 2% z ceny predmetu konania, ktorá je podľa ust. § 7 ods. 5 cit. zákona trojnásobkom ceny ročného plnenia, teda 2520,- € (70x12x3) z ktorej sumy je súdny poplatok 50,- € (2%).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 alebo tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností alebo tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) alebo tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.